

227

1628-1632. Πληρεξούσια. Ιεράπετρα (Κρήτη).

Θ. Δετοράκης, «Συμβολή στα βιογραφικά του Ἀγαπίου Λάνδου. Δύο ανέκδοτα νοταριακά έγγραφα», στον τόμο *Ροδωνιά*, τ. 1, σ. 126-127 αρ. 1, σ. 129 αρ. 2 (= Δετοράκης, *Βενετοκρατικά*, σ. 481 αρ. 1, σ. 483 αρ. 2).

228

1628-1643. Νοταριακά έγγραφα. Ι. Μ. Αρετίου (Κρήτη).

Ν. Ζερβογιάννης, «Ἑπτὰ ἄγνωστα συμβόλαια τῆς ἐνετοκρατίας τῆς μονῆς Ἀρετίου», *Ἀμάλθεια* 11/45 (1980), σ. 217-224, αρ. 4-7.

229

1628-1697. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ἀθήνα, Κόρινθος, Σαλαμίνα.

Γ. Στογιόγλου, *Περὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι Μονῆς τῆς Φανερωμένης. Ἀνέκδοτα σιγίλλια καὶ λοιπὰ περὶ αὐτῆς ἐγγραφα*, Θεσσαλονίκη 1967, σ. 44-49, αρ. 14-20.

230

1628-1825. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ἀνδρος.

Δ. Πολέμης, «Οἱ Κοντόσταβλοι τῆς Ἀνδρου», *Ἄγκυρα* 2 (2004), σ. 185-212 αρ. 1-9, σ. 232 αρ. 16, σ. 234-238 αρ. 18-21, σ. 244-251 αρ. 24-31.

230α

1629-1812. Μισθώσεις μετοχίου μονῆς. Αποκόρωνας Χανίων.

Λ. Καλλιβερέτης, «Τὸ μετόχι τῆς Πάτμου στὸ Στύλο Ἀποκορώνου καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ λύσις τοῦ 1196», στον τόμο *Πληθυσμοὶ καὶ οἰκισμοὶ τοῦ ἐλληνικοῦ χώρου. Ἱστορικὰ Μελετήματα*, Ἀθήνα 2003, σ. 109-113 αρ. 2α-2δ, αρ. 2στ-2η.

231

1630. Προικοσύμφωνο. Χάνδακας.

Κατερίνα Μπαντιά, «Συμφωνητικά γάμου και προικοσύμφωνα στη βενετοκρατούμενη Κρήτη», *Κρητική Εστία* 4 (1991-1993), σ. 155-158, αρ. 3.

232

1630-1635. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Μαρία Καζανάκη - Λάππα, «Οι ζωγράφοι τοῦ Χάνδακα κατὰ τὸν 17^ο αἰῶνα. Εἰδήσεις ἀπὸ νοταριακὰ ἔγγραφα», *Θησαυρίσματα* 18 (1981), σ. 256-259 αρ. Α1-Α2, σ. 263-267 αρ. 4.

ΜΑΘΗΤΕΙΑ (ΕΝΑΡΞΗ)

1630, 28 Ιουλίου

«... Μὲ δίναμην τοῦ παρόντος φανεροῦ ηνστρουμέντου ο μαστρο Αγουστὶς Πέρκουλιανός, βουτυκλαρης, ποτὲ Στεφανί, ἀπὸ τὴν μπαρουσα χόραν, ὁμπλιγαρεται καὶ βάνι τὸν ἰόν του, ὀνόματι Φίλιπο, νὰ μαθένι τὴν ζωγραφικὴν με τον πανοσιώτατο πατέρα κὺρ Ιερεμία Παλαδα, νὰ κάμη χρονους πεντε πρώτους ἐρχόμενους, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν σιμερον. Ὁ οπίος ἀφεντης πατέρας προμετάρη καὶ ὁμπλιγαρεται νὰ του δηχνι καὶ νὰ τονε μαθένι τὴν αὐτὴ ζωγραφικὴ καὶ γραματα καὶ νὰ του δηχνι πλοῖα καματερὴ ντησενιο, κολορε καὶ πασα ἄλον οποιὸ θέλι ἤστε χριαζόμενον, καλὰ τεχνικὴν κατὰ τὴν οζαντζα τον καλον δασκαλον. Καὶ ὁ ἀνωθεν Φίλιπος νὰ πιένι παντὰ καὶ νὰ μην λέπει, καθιμερὸ σκολι καματερὴ νὰ του δηχνι. Καὶ ανισος καὶ θελεν θελι νὰ μηνάρη, γιὸ ὁ ἀνωθεν μαστρο Αγουστὶς τὸν θελεν βγάτι πρίχου νὰ περασουν εἰ ἀνωθεν χρονοὶ πέντε, δίχως ἀφορμὴ λεγιτυμα, νὰ ηνε κοντονάδος ὁ αὐτος Πέρκουλιανός εἰς τὴν Πιετα τὴν μπαρουσα χόρας ρεάλια δεκαπεντε. Καὶ περάσσοντας ἰ αὐτοὶ χρόνοι πέντε προμετάρη καὶ ὁμπλιγαρεται ὁ λεγόμενος αφεντης πατέρας νὰ τον ἔχι τελιομένον εἰς τὴν αὐτὴ ζωγραφικὴ, ἴγου νὰ κατέχι νὰ κανι κάθα λογης εικόνα καὶ ντησένιο βάνοντας ὁ ἀνωθεν μαστρο Αγουστὶς ἕναν ζωγράφον ὁπίον θελι νὰ λεγι ὅτι πὸς ηνε αξηος νὰ κάνι δουλιὰ τεχνικὴ μοναχός του. Καὶ οδῆα μία ρεκονιτζιὸ τοῦ αὐτοῦ πατέρα εἰς τὸν κοπο οποιὸ θελι νὰ τονε μαθι προμεταρη ὁ ἀνωθεν Πέρκουλιανός νὰ του δοσι ρεαλια τζι σπανιας δεκαπεντε, τα ωπια νὰ του δόσι εἰς τρεῖς πάγες, εἴγου εἰς τρεῖς χρόνους πρότους ἐρχόμενους, κάνοντας τὴν πρώτη παγὰν τα ρεαλια πεντε στὰς 6 του αὐγουστου πρότου ἐρχόμενου 1630 καὶ ετζι ἀπο χρόνο εἰς χρόνο κάθα αὐγουστο ρεαλια πεντε, ὅπου θέλι νὰ τον ἔχι πλερομένον εὗς τους 1632. Καὶ ανισος καὶ δὲν τοῦ ἀτεντέρη εἰς το ἀνωθεν τερμενον εἰς πάσα παγὰν, νὰ μπορὶ νὰ τα σκοδερνι ἀπο αὐτὸν καὶ ἀπὸ τα καλα του με στράτα γαστάλδου. Δὲν ἀτεντεροντας καὶ ο ἀνωθεν αφέντης πατέρας νὰ τονε μαθι ἐς το αὐτὸ τέρμενο ὡς ἀνωθεν, νὰ γιαγερνη τα ἀνωθεν ρεαλια 15 με τὴν ἀνωθεν στράτα τοῦ γαστάλδου, καὶ ἐτζι νὰ γρικάται ἀνίσος καὶ θελεν τον ἀποβγάτι καὶ νὰ μην τονε θελι πλιὸ ὁπούρη νὰ γνωρηστὶ πὸς δὲν τονε μαθένι. Καὶ ἐτζι τα λεγόμενα μέρη ἦνε πρεζεντι κοτεντι εἰς ὦλα τὰ ἀνωθεν ...».

ΜΑΘΗΤΕΙΑ (ΛΗΞΗ)

1635, 11 Ιουλίου

«... Εχοντας ὁμπλιγο ὁ πανοσιώτατος πατέρας κὺρ Ιερεμίας Παλαδας, ζωγραφος, με

